

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Hatezer korona egy butorozott szoba*

Forrás:

Szózat

Bp.
(Hely)

1921 *II* 18
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

333.321

Székesfővárosi háziomda 1920

Hatezer korona egy butorozott szoba

— A Szózat tudósítójától. —

Eddig egyszerűen elutasították, becsap-
ták az orrom előtt az ajtót vagy kinyitották
a kis előszobaablakot és azon át adták tud-
omásomra, hogy rossz helyen kopogtatok, hogy
itt már nincsen kiadó szoba s ha a körüti kis
trafik előtt még mindig kint volna a hirdető-
cédula, erről ők igazán nem tehetnek. Itt nem
egy fogadtak. A háziúr, aki jól szituált keres-
kedőnek látszott és négyszobás lakása volt a
második emeleten, kitartha előttem az ajtót,
beinvitált, leültetett, egyiptomi cigarettá-
t kínált s minthogy előre bejelentettek náluk lá-
togatásomat, élenken érdeklődött irántam:

— Ön az, ugyebár, aki most jött föl vi-
dekről?! Igen, igen, emlékszem, egyik isme-
rösünk nagyon jó ajánlólevelet adott önről.
Helyes. Majd csinálunk valamit!

Aztán értésemre adta, hogy várnom kell
ilyen kérdésekben ő nem diszponál. Majd
feleségével, aki bevásárolni ment a csarnok-
elintézhettek mindent.

Tehát vártam. Körülnéztem. Ez lenne te-
hát a szobám. Az etazséren apró nippes
parfömös üveg, a falon néhány művészies-
goblén s a fényes parketen lompos perzsa-
szőnyeg-utánzatok. Az egész szobát valami-
nagyvárosias puhaság, melegség jellemezte-
No, végre — gondoltam magamban — var-
szoba, van otthon.

Künn berregett a csengő. A ház urnője
jött, kissé tulhizott, hatalmas természetű asz-
szony, akiről a bőség és megelégedettség su-
gárzott. A háta mögött lihegőn, szuszogón
tette földre a szatyrot a sváb cseléd lány. Zöld-
ség, tömött papirzacskók és nyugtalan réce-
fejek ágaskodtak ki a szatyorból.

Az urnő már tudta, hogy mi járatban
vagyok.

— A szoba végett jött, ugye? — kér-
dezte. — Nagyon jól bejárnolták magát!
Jó fiu, intelligens fiu, vidéki, . . . gazdag
szülők gyermeke. Falun laknak és ha kell,
mindent szállítanak! Helyes . . . Hát nézze,
fiam, ez lenne a szobája. Kényelmes, tág, me-
leg és ami a legfontosabb, csöndes. Itt nyu-
godtan irhat, olvashat, tanulhat. De . . .

— és itt elgondolkozott egy percre —
de nézze, fiam, készpénzért nem adom ki a
szobát. Tudom, hogy megfizetné érte a havi
ezer koronát, de ez mégis sok lenne magának
nekünk igazán nem kell a pénz! Talán más-
aként oldanánk meg a dolgot! Igen, igen! Ma-
gának ugyanis kell a pénz. Fiatalember, nem is
olyan nagy a fizetése. A pénz pedig kell.
Kosztra, mosásra, kávéházra, cigarettára! . . .
Nem gondolná, fiam, hogy jobb lenne, ha ter-
szülei révén! Egy kis liszt, cukor, zsír, vaj

Elképedten néztem az asszonyra. Anyámék

sohasem laktak falun. Kis vidéki városban él-
nek, ahol élelem dolgában talán rosszabbul
állnak, mint Pesten s aki ide bejárnolt, az
is annyit tudott rólam, hogy vidéki vagyok.
De azért nem szóltam.

— Tudja mit, fiam — mondta aztán az
asszony —, maga most ugyis ebédre siet,
jöjjön föl délután hat óra felé, addig majd
megbeszéljük a dolgokat az urammal. Majd
összegezzük egy papírlapon, hogy mire is
lenne szükségünk.

Pontosan ott voltam. Már nem is a lakás,
mint inkább az „összegezés” érdekelt. A cse-
léd fogadott. Tudtomra adta, hogy a naccsá-
gáék színházba mentek, de hagytak hátra va-
lami levelet, az asztalon. Zsebregyűrtem a
cédulát. Köszöntem és rohantam le a lépcsőn.

Az utcán, az egyik villanylámpás alatt
vettem elő az összegyűrt papírszeletet. A kö-
vetkezők voltak rajta: „Havi 25 kg liszt, 2 kg
zsír, 20 db tojás, 3 kg cukor, 2 liter mák, 1
zsák burgonya, 2 kg vaj és még sok olvas-
hatatlan apróság . . . És mindez havonta —
egy szobáért. Számolni kezdtem. Csekélység.
Csupán 6000 koronát tett ki a szoba ára az ol-
vashatatlannal apróságokkal. Ennyit csak megér!

A sarkon cigarettát kínáltak a suhancok.
Ugy gondoltam, én is helyesen tenném, ha
odaállnék a sarokra és teli torokkal kiáltanám:

— Tessék urak, tessék! Elegáns butoro-
zott szoba! Goblénés, parketes, szőnyeges!
Tessék urak, tessék! Vidékiek előnyben! Csak
hatezer korona! Csak hatezer korona!